

Just Walk Away

'Celine Dion - Just Walk Away' eşliğinde yazılmıştır.
DİKKAT - TÜM SATIRLAR TAMAMLANMAMIŞTIR.

~*~

I know I never loved this way before, and no one else has loved me more
With you I've laughed and cried, I have lived and died
What I wouldn't do just to be with you

I know I must forget you to go on, I can't hold back my tears too long
Though life won't be the same, I've got to take the blame
And find the strength I need to let you go

Just walk away, just say goodbye, don't turn around now you may see me cry
I mustn't fall apart, or show my broken heart, or the love I feel for you

So walk away and close the door, and let my life be as it was before
And I'll never never know, just how I let you go
But there's nothing left to say, just walk away

There'll never be a moment I'll regret, I've loved you since the day we met
For all the love you gave, and all the love we made
I know I've got to find the strenght to say just walk away.

Yayın tarihi : 31.01.09

I know I never loved this way before, and no one else has loved me more.

"Ama lütfen.. Benim için?"

Bunu duyan sarışın bakışlarını ona kaldırıncaya karşısındaki kumral kız umutla ona bakmaya devam eder, delikanlı homurdanırken genç kız gülümseyerek atılır

"Ölmezsin nasılsa! Hadi Draco-"

"Başkası duyarsa bittin Granger-" Hermione gülümseyerek başını sallar, sonra onu elinden yakalayıp çeker ve koridorda sürüklemeye başlarken Draco iç çekerek onun götürdüğü yere gider..

Bazen anlamıyordur, gerçekten.

Ne zaman böyle olmuşlar, ne zaman 'benim için'ler bir mana kazanmış, ikisi birbirlerine baktıklarında zaman durmuş ya da diğerleri önemsizleşmiş, Draco Malfoy hiçbirini anlamamışken şimdi bu cadı kız onu merdivenlerden çıkartmış, rüzgara karşı daha da yukarı götürürken Draco konuşur

"Yukarıda hasta olursam senden bileceğim Granger.."

Hermione ona aldırmadan keyifle çıkmaya devam ederken Draco da peşinden ilerler, yaklaştıkları baykuşhanenin sesi daha da net duyulurken en sonunda bittiğinde Hermione rüzgardan nefes nefese, ona dönerek gülümser

"Evet.."

Draco onun heyecanlı olduğunu görmesine rağmen belki inadına, belki de gıcığına, son basamağı da çıkarak onunla aynı seviyeye gelir, genç kızın başını ona kaldırmasını izlerken cevaplar

"Evet."

Hermione pembeleşmiş, ona bakarak beklerken Draco onun güzelliğini, sadece böyle zamanlarda bıraktığı serbest ruhunu, kitaplara ya da harflere hapsedmediği coşkusunu izlerken iç çekerek ellerini ona uzatır, eldivenli minik elleri tutarak onu önünde döndürür ve genç kızın sırtını göğsüne alarak yürürken Hermione keyif dolu bir ses çıkartır, Draco onun romantikliğine gözlerini devirirken konuşur

"Demek birinci sınıfta buraya baktığında ilerde bir gün yakışıklı sevgilinle güneşin doğuşunu izleyeceğini düşündün, öyle mi?"

Hermione başını sallar, Draco onun pespembe olduğundan emin, kıvrık kahverengi bukleleri öperken ikisi taş kenara gelmişler, Draco kollarını sıkıca onun belinden geçirir ve kavrar, onu kaldırırken Hermione de yardımcı olarak taşta oturur, bacaklarını yüksekte sallandırırken tüm hayatı arkasındaki delikanlının ellerinde, güvenle sırtını ona dayar, Draco da onu sıkarken dudaklarını başına bastırmış, mırıldanır

"Bu kadar yakışıklısını bulacağını düşünmüş müydün?"

Hermione bir kahkaha atarken sesi yeşilliklerde yankılanır, Draco memnun olmuş, konuşur

"Doğuyor.. Bir hayal daha gerçekleştirildi Granger.."

Hermione gülümsüyor, sessizce güneşin doğuşuna bakarken Draco temiz havayı ciğerlerine dolduruyor, kollarının altında atan kalbi hissediyorken aşağıda bıraktıkları dünya buradakinden çok farklı, aşağıda bir sürü rol ve maske varken burada ikisi bu kadar yakın ve gerçek, Draco sessizce mırıldanır

“Güzelmiş..”

Hermione başını ona çevirir, biraz geriye bastırarak ona bakarken mavi gri gözler manzarayı izliyor ama izlendiğinin de farkında, gülümser

“Daha iyisini kopartamazsın..”

Hermione gülümseyerek uzanır ve onu yanağından öperken Draco başını ona bastırır, sonra onu bir anda hızla geri çekerken genç kız keyifle bağırır, taşa bastırarak onunla beraber geriler..

İkisi tekrar aynı yere bastıklarında Draco onu kendine çevirir ve dudaklarını örterken Hermione'nin ona daha bahsetmediği bir diğer hayal de gerçekleşir, güneş doğarken bir sürü minik baykuş ilk seferleri için yola çıkar, rüzgar onlara yardımcı olurken diğer hayaller sırada bekler..

~*~

With you I've laughed and cried, I have lived and died

"DRACO! DRACO-" Hermione yıkıntıların arasında koşuyor, duman artık onu etkilemiyor, alevler derisini yakmıyor, genç kız hiçbir şeyi düşünmüyorken her yerde öğrenciler bağıyor, acı kulaklarını tırmalıyorken Hermione ona söyleneni kabul etmiyordur..

'Kimse çıkmadı, okul zindanların üzerine çöktü, tüm Slytherinler aşağıdaydı-' Hermione buna inanmayı reddediyor, esasını kaldırarak bir kolunu daha kenara fırlatırken seslenir

"DRACO!"

Yine cevap gelmezken Hermione yerde Slytherin armalı bir kravat görünce gözleri dolarak, sesi artık titreyerek sorar

"Draco?"

Sıcaklık genç kıza vuruyor, bir yerlerde birileri bağıyor, düzeni ve yaşamı geri istiyorken Hermione şu an ne istemesi gerektiğini bilmeden yavaşça yere çöker, elinde kravat, öylece boşluğa bakarken geride biri kükrer

"GRANGER!"

Hermione başını o tarafa çevirdiğinde sinirle pisliği, taşları kolonları kenara iten delikanlıyı görürken gözlerine inanamaz, dumanın artık onu aptallaştırdığını düşünürken Draco yüzü kir içinde ama sarı saçları inatla parlıyor, dikkati kendisine çekerek ilerlerken azarlar

"Sen delirdin mi!? Burada, aşağıda-ölebilirsin-gerizekalı, kalk!"

Onu yerden sürükler, Hermione sıyrılan dizini ve burkulan ayağını hissederken yine de aldırmandan sorar

"Draco?"

"Evet, Draco! *Apta!*"

Hermione öne ittirilir, Draco arkasından yürüyor, sonra onu geçerek öne düşerken Hermione kıkırdar, bunun üzerine delikanlı dönerek ona bakarken Hermione konuşur

"Yaşıyorsun.."

Draco onun deliliği taşıyan gözlerine bakarken genç kızın sınırdan döndüğünü ya da tam şu anda sınırdan gezindiğini anlayınca çevresindeki sığağa rağmen üşür, uzanarak onun yüzünü iki eliyle kavrar

"Yaşıyorum.. Hermione, bana odaklan.. Aşağıda değildim, hiçbirimiz değildik, Snape bizi iksir malzemesi toplamak için çıkartmıştı-*bana bak!*"

Hermione onun göğsünde gezindirdiği, hissetmeye çalıştığı ellerini durdurarak onun gözlerine bakar, Draco açık ve net, burada, karşısında, tekrarlar

"Yaşıyorum.. Kimse ölmedi.. Benimle misin?"

Hermione yavaşça başını sallar, Draco uzanıp onu öperken genç kız nefesini onun sıcak yüzüne bırakır, gerçekten hissederken Draco onu tekrar öper ve ayrılır, dönerek yine yürümeye başlarken Hermione sınırdan veya mutluluktan ağlamamak için kendini zor tutarak, gözleri dolarak onu takip eder..

~*~

What I wouldn't do just to be with you

Hayır.

Draco'nun kafasındaki ses hala o gün ve o yerde, duyduğu tek kelime bu 'hayır' iken günlerin nasıl geçtiğini bilmiyor, şansların veya şanssızlıkların kaçıp gittiğinden emin olamıyorken *öylesine* yaşıyordur..

Madem beni seviyorsun, tarafımın önemi yok, değil mi?

Olmayacağını sanmıştır Draco, olmamıştır da aslında, Hermione ona bakarak gülümsemiş, cevaplamıştır: "Elbette yok.. Seni her şekilde seveceğim, sadece birlikte olmayacağız Draco.. Anlamalısın.."

Tabii, elbette. Gerizekalı bulanık.

Eskiden kanatan sözler artık etki bile etmiyorken Draco kadehindeki yansımalarını izliyor, günlerin, gecelerin ve ayların nasıl geçtiğini anlamaya çalışırken babası ve annesi bir şeyler konuşuyor, bir yerlerden bir büyücü yeni lanet tekniklerini anlatıyor, Lord'a olan yaklaşımlar gündemi kaplıyorken Draco dönerek konuşur

"Sanırım iyi değilim, erken çekilmek istiyorum.. Baba?"

Babası onaylar, gidebileceğini söylerken Draco kalkarak diğer konuklara da iyi geceler diler, eğilerek annesini saçlarından öper, kokusunu içine çekerken Narcissa uzanarak onun yanağını okşar..

Draco sessiz, sonrasında dönerek yemek odasından çıkar, hızlı adımlarla aile kanadına ilerlerken cinlerin koşuşturmalarını duyar ama umursamaz, babasının odasına girerek dolapları açar, eğilerek kumaşların altında duran gizli gözü açar, oradaki kağıtları ve eşyaları alıp döner, odasına ilerlerken aşığını dinler..

Neşeli kahkahalar ve duygusuz sohbetler devam ederken Draco Malfoy bir kere daha evine, malikanesine bakar, sonra sessizce dönerek odasına girerken kapıyı arkasından kapatır, yürüyüp sandığını açar, dolabına gidip gelerek her şeyini, tüm hayatını toplar, sıkıştırarak katlar, kapatıp kilitler ve sonra derin bir nefes alarak parmağındaki Malfoy yüzüğünü çıkartıp yastığına koyar, yok olurken annesinin çok fazla üzülmemesini umar..

Bambaşka bir yerde genç bir kız masasının başında çalışıyor, ona verilen görevleri kafasındaki sesleri susturmak için canla başla yerine getiriyorken açılan kapıya bakar, gözleri büyürken Harry yanında onunla giriyor, konuşur

"Sana paket geldi.. Biraz geç kaldı gerçi, birkaç pulu eksikmiş.."

Draco ona bir bakış atar, Harry sırtarak kapıyı arkasından çeker ve çıkarken Hermione kalkıyor, ona bakarak sorar

"Geldin.. Geldin-" ona yürümüşken Draco onu kapıya yapıştıran kıza bakar, gülümserken mırıldanır

"Daha çok bilgi getirdim, yoksa geleceğim yoktu-" onu susturan genç kız omuzlarına bastırarak adeta ona tırmanırken Draco da gülerken onu belinden kavrar, onun için evini terk ettiği kıza sarılırken Hermione onu hayal kırıklığına uğratmaz..

~*~

I know I must forget you to go on, I can't hold back my tears too long

"Hermione?"

Adını duyan genç kadın o tarafa dönerken kahverengi atkısı rüzgarla biraz kenara kayar, genç kadın ilgilenmeden orada durmaya devam ederken ona doğru yürüyen arkadaşı, siyah saçları parlayan genç adam usul bir sesle sorar

"Dönelim mi artık? Hava soğuyor.. Üşütmeni istemeyiz, değil mi?"

Hermione sessiz, tekrar önüne dönerken bir an önü sıra uzanan taşlara bakar, parmaklarının altında hissettiği ziyarete geldiği taşın soğukluğu tırnak uçlarını acıtırken Hermione yavaşça başını sallar, başka da bir şey söylemezken arkadaşı uzanarak ona belinden sarılır..

Harry genç kadını kendine bastırarak çenesini kahverengi saçlara bastırır, onu sıkıca tutarak söyleyemeyeceği birçok şeyi böylece söylerken Hermione gözlerini kapatır, birer damla yaş yanaklarından eline, oradan da tırnak uçlarını acıtan soğuk taş aakarken genç kadın fısıldar

"Sadece.. Uzun zaman oldu Harry, ama hala oradayız, hala *buradayız*.."

Harry her şeyin bittiği yerde onunla birlikte *bir daha* duruyorken derin bir nefes alır, ona dönerken cevaplar

"En azından en şaşaalı yerde? Tam ortada?"

Hermione hafifçe gülümserken başını sallar, ona dönerken konuşur

"Kendisi seçse burayı seçerdi, eminim.."

Harry de bundan eminken Hermione iç çekerek döner ve elini taştan çeker, parmakları koptuğunda arkadaşının montuna asılırken Harry ona sarılır, ikisi tüm güçleriyle birbirlerine asılırlarken rüzgar çevrelerinde dönüyor, onlara bir daha, *bir daha* vurur, ama ikisi de yıkılmazken yeşil gözler onlarca kaybın verildiği arazide, mezarlıkta, *sonda*, ileri bakmaya devam eder, her zaman yaptığı gibi savaştıkça savaşır, bu onu daha da canlı kılmaya devam ederken ileride o tarafa yürüyen siyahlar içindeki adamı görünce bir nefes daha alır..

Snape o tarafa yürüyor, ikisini görünce dururken Harry başını eğerek mırıldanır

"Hermione.. Snape geldi.."

Bunu duyan genç kadın sessizce başını kaldırır, her sene ondan sonra ziyarete gelen adamı tekrar hatırlarken konuşur

"Geçe kaldık.."

Harry önemi olmadığını fısıldarken onu çevirir, ikisi yavaşça Draco'yu diğer adama bırakırlarken rüzgar onlara yol verir, Hermione bir yıla daha yürür..

~*~

Though life won't be the same, I've got to take the blame

"Sanığın başka bir savunması var mı?"

Büyük salonda sessizlik oluşurken tüm başlar ortadaki saniğa döner..

Sarığın adam sessiz ve gururlu, inatla dik ve yıkılmaz duruyorken cevaplar

"Yok."

Hakim sessiz, yavaşça onu süzerken mavi gri gözler de ona bakıyordur, yüce yargıç dönerek konuşur

"Gereği düşünöldü. Sanık Draco Malfoy'un adı geçen adam öldürme, affedilmez lanetler atma ve işkence suçlarından dolayı ömür boyu Azkaban'da cezalandırılmasına karar verilmiştir."

Kimseden itiraz gelmezken Draco ayağa kalkar, görevlilerce çevrilir ve götürölürken mavi gri gözleri ilk sırada oturan, diğör bütün salonca put kesmiş gibi olayları izleyen genç kadının üzerinden geçerken kahverengi gözler çığlık atarcasına onu izler ama bir şey yapmaz..

Draco dışarı çıktığı anda Hermione sanki bir büyüden kurtulmuş gibi ayağa fırlarken itirazları o kargaşada duyulmaz, Malfoy Azkaban'a götürölürken başka bir hayat altüst olur..

~*~

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.